

Релеф

Те

риторията на областта е заета от Среднотунджанското поречие. Преобладаващият релеф в областта е равнинен като се срещат частично и хълмисти територии – Свети Илийските, Манастирските възвишения (вр. Градище -600 м.н.в.) Бакаджиците (вр. Асанбаир -515 м.), разположените в южната част на областта, по границата с Република Турция – Дервентски възвишения и части от Странджа. Град Ямбол има надморска височина 134 м.

Климат

По своите климатични фактори районът принадлежи към климатичния район на Източна България от Преходно-континенталната климатична подобласт на Европейско-континенталната климатична област.

Районът се характеризира с добра за България (233 часа) годишна продължителност на слънчевото греене при нормална (1550-1600 часа) продължителност на слънчевото греене за температура на въздуха над 10°C. Сумарната годишна слънчева радиация е също висока 5600 MJ/m², при сумарна слънчева радиация за периода при температура на въздуха над 10°C е 4400 MJ/ m².

Районът се характеризира със сравнително мека зима, като средномесечните януарски температури са 0,2°C и горещо лято със средномесечна температура за м.юли - 23.2°C. Средната годишна максимална температура е 17,9°C, а средната годишна минимална - 6,4°C. Средногодишната месечна температура е 12.0°C.

Типична за този район е ниска честота на мъгливото време (средно 46,8 дни с мъгла годишно) особено през зимата.

Един от основните климатични фактори е режимът на валежите. Районът се характеризира със сравнително ниско количество от 541 мм годишна сума на валежите. Годишният ход на валежите е с минимум през зимата 121 мм, средни през пролетта - 138 мм и есента 129 мм и с максимум през лятото - 153 мм. Районът се отличава с по-слаби валежи от средните за страната. Средногодишно падат 541 мм (за страната годишните валежи са 650 мм).

Един от най-важните климатични фактори, влияещи върху степента на разсейване на атмосферните примеси е скоростта на вятъра и честотата на случаите на "тихо" време и със скорост под 1 m/s. Районът се намира в област с ниска - 30% повтораемост на тихо време и вятър под 1 m/s. Това са добри условия за разсейване на атмосферните

замърсители за България.

През цялата година преобладава вятърът, духащ от североизточната четвърт на хоризонта (NE 30,3%, при тихо време 31,3%). Най-голяма е скоростта му през зимните месеци - 6,8 м/сек.

Водни ресурси

През областта тече четвъртата в България по големина река - Тунджа. Нейни по-големи притоци са Мочурица, Поповска, Калница. В режима на река Тунджа и притоците ѝ се формира обща многоводна фаза от ноември до април, през която протичат 80-90% от годишния обем от оттока. На р. Поповска при с. Малко Шарково е изграден вторият по големина в страната язовир със земно-насипна стена - "Малко Шарково".

На територията на областта има разкрити две термални находища. Едното е край с. Стефан Караджово, Община Болярово, където са каптирани извори на минерална вода с дебит 13 л./сек. Водата е с хидрокарбонатна (калциево-магнезиева) минерализация.

Минерални извори има в гр. Стралджа и с. Правдино. В землището на гр. Стралджа има изградени 5 броя сондажи с общ дебит 24 л/сек и температура от 31 до 71 С. Минералните води са с доказани качества за лечение на стомашно-чревни, чернодробни, жлъчни заболявания, подагра, диабет и др.

Горски ресурси

Горският фонд на територията на Ямболска област се стопанисва от две структури.

Държавно горско стопанство „Тунджа“ Ямбол обхваща общините Стралджа и Тунджа. Общата площ на горския фонд, обслужван от Държавно горско стопанство „Тунджа“ Ямбол е 22 262 ха като държавният е 73.8%, частният е 10.1%, а общинският е 16.1 %.

Обликът на естествената растителност е лонгозен - летен дъб, полски ясен, цер, бял бряст, тополи, върби, клен. В последните години се създават култури от евроамерикански тополи, акация, гледичия, чинар, червен дъб и др. За производството на необходимия посадъчен материал, ДГС „Тунджа“ Ямбол разполага с горски разсадник с национално значение - "Ормана".

Държавно горско стопанство Елхово обхваща общините Елхово и Болярово. Община Елхово обхваща територия от 70 171,1 ха, от които 13 991,3 ха са горите – 19,9% лесистост. Характерни за региона са широколистните чисти и смесени насаждения, както и лонгозните гори по поречието на р. Тунджа.

Преобладават широколистните насаждения - цер, благун, космат дъб, акация и топола, а иглолистните гори са представени от черборови култури, успоредно с тях е залесявано и с бял бор, който е извън ареала си и след една определена възраст започва масово да съхне, а и често е нападан от различни видове насекомни вредители, създадени са и култури от атласки кедър и зелена дугласка.

В района на стопанството е създадена фазанария за развъждане на колхидски фазан, чийто естествени находища се намират в района на резерват „Долна Топчия“. Екологичните условия благоприятстват развъждането на ценен дивеч – благороден елен, сърна дива свиня, зайци, фазани, яребици и кеклик.

РЕЗЕРВАТИ И ЗАЩИТЕНИ ЗОНИ

На територията на областта има **три резервата**.

Резерват „Горна Топчия“ е разположен в землището на с. Коневец, община Тунджа, Ямболска област. Със Заповед № 1171 / 24.11.1951 г. на МГГП се обявява площта от 160.2 ха за резерват с цел "съхраняване на естествени лонгозни гори и местообитания на колхидски фазан". В резерватите "Долна Топчия" и „Горна Топчия“ се развъждат и опазват от изчезване колхидски фазан (единственото естествено находище в страната, разположено в местността Папазова кория) и се поддържа характерната растителност. Облика на резервата дава растителността, характерна за крайречните заливни гори - лонгозите. От дървесните видове най-голямо е участието на летния дъб, който формира смесени съобщества с полския бряст, полския ясен, полския клен, бяла топола и други дървесни видове. Характерен белег на лонгозните гори са лианите, представени в резервата с 5 вида: дива лоза, бръшлян, повет и редките за страната южни елементи скрипка (*Smilax excelsa*) и гърбач (*Periploca graeca*).

